

Πατρών Χρυσόστομος: «Δεν λησμονούμε την Γενοκτονία της Μικράς Ασίας»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών](#)

Σε κλίμα βαθειάς συγκίνησης, τιμήθηκαν τα θύματα της Μικρασιατικής Γενοκτονίας, με ιερά μνημόσυνα, ομιλίες, λιτανείες και καταθέσεις στεφάνων στον Ανδριάντα του Εθνοιερομάρτυρος Χρυσοστόμου Σμύρνης.

Επίκεντρο του εορτασμού, ο περικαλλής Ιερός Ναός της Αγίας Φωτεινής, στα Προσφυγικά των Πατρών, τον οποίον εθεμελίωσε και ανήγειρε η ευλάβεια των κατατρεγμένων και εξουθενημένων Προσφύγων, από την Μικρά Ασία, που έφθασαν στην Πάτρα, χωρίς να έχουν «στον ήλιο μοίρα».

Την Θεία Λειτουργία τέλεσε την Κυριακή, 21.9.2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών [κ. Χρυσόστομος](#), εν πληθούση Εκκλησία, με την συμμετοχή των Πολιτικών και Στρατιωτικών Αρχών και Εκπροσώπων Φορέων της

πόλεως και της Περιφέρειας.

Συγκινητική ήτο η παρουσία του Παμμικρασιατικού Συλλόγου Πατρών, ως και του Συλλόγου «Παναγία η Γηροκομήτισσα», με τις παραδοσιακές στολές, τα λάβαρα και τις σημαίες τους.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του, ανέφερε στα ιστορικά γεγονότα της φρικτής Γενοκτονίας και καταστροφής και στα φρικτά μαρτύρια τα οποία υπέστησαν οι Κληρικοί και Λαικοί Πατέρες και Αδελφοί μας της Ελληνικοτάτης Μικράς Ασίας, από τις βαρβαρικές τουρκικές ορδές. Μίλησε για τον πολιτισμό αιώνων που κατατράφηκε και για την ιστορία που σε ερείπια θάφτηκε.

Συγκλονιστική περιγραφή έκανε, σύμφωνα με τις ιστορικές αδιάψευστες πηγές και μαρτυρίες, στη θυσία του ηρωικού Μητροπολίτου, Αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης, ο οποίος αρνήθηκε να εγκαταλείψει το μαρτυρικό ποίμνιό του και άφησε τα Λείψανά του εκεί ως ιεράν βοτάνη, για να μαρτυρούν στους αιώνες την μεγάλη καταστροφή, την αδικία, την αδιαφορία και την ανοχή των ξένων σε μια τέτοια καταστροφή, αλλά και τα δικά μας λάθη. Επίσης, μίλησε για τα μαρτύρια και των άλλων Αρχιερέων και λοιπών Κληρικών της Μικρασίας και των χιλιάδων θυμάτων της τουρκικής θηριωδίας, που υπέστησαν μύρια όσα βάσανα υπέρ πίστεως και πατρίδος.

Αλλά και οι μεγάλες ταλαιπωρίες, όσων απέμειναν και μετά από πολλές περιπέτειες, έφτασαν στην Μητροπολιτική Ελλάδα, συγκλονίζουν βαθειά τις καρδιές μας. Η υπομονή, η αντοχή, ο αγώνας, η εσωτερική δύναμη για να συνεχίσουν σε άλλους τόπους την ιστορία του Γένους, συγκλονίζουν και δίδουν το έναυσμα για την υπέρβαση των δυσκολιών και των μαρτυρίων της ζωής. Μετέφεραν στην καρδιά τους, είπε ο Σεβασμιώτατος, τα ιερά και όσια του Γένους, άντεξαν γιατί στην ψυχή τους ήτο ριζωμένη η πίστη στο Θεό και η λεβεντιά του Γένους.

Έφτασαν εδώ κρατώντας ως θησαυρό πολύτιμο στον κόρφο τους, τα ιερά

εικονίσματα και όσα ιερά σεβάσματα μπόρεσαν να σώσουν.

Συγκινητική ήτο η στιγμή, κατά την οποία ο Σεβασμιώτατος κρατώντας στα χέρια του, τον Σταυρό ευλογίας του Εθνοϊερομάρτυρος Αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης, ευλόγησε το πλήθος των ευσεβών Χριστιανών, των Απογόνων των Προσφύγων και των άλλων προσκυνητών. Αυτόν τον Σταυρό τον έφερε στην Πάτρα, ο πρόσφυγας Ιερέας, π. Κωνσταντίνος Αλεξίου, Εφημέριος της Αγίας Φωτεινής Σμύρνης, χειροτονημένος από τον Εθνοϊερομάρτυρα, Άγιο Χρυσόστομο Σμύρνης, ο οποίος ήλθε καταλαιπωρημένος στην Πάτρα, μαζί με τον Διάκονο Βασίλειο, από την Μενεμένη και άλλους Πρόσφυγες, για να βρούν ένα απάνεμο λιμάνι από τους κόπους και τα πολλά βάσανά τους.

Ακόμη ο Σεβασμιώτατος μίλησε για το ιερό και περίπυστο εικόνισμα της Παναγίας της Σμυρνιακής, το οποίο μετέφερε από τη Σμύρνη, η προσφυγοπούλα, αείμνηστη Φιλιώ Μανάρα. Ήτο ο μόνος θησαυρός που κρατούσε στα χέρια της, όταν έφτασε στην πόλη του Αγίου Ανδρέου. Το ιερό αυτό της Θεομήτορος εκτύπωμα, διέσωσε η νεαρά τότε και ηρωική Φιλιώ, αψηφώντας τις φλόγες που κατέκαιαν τον Ναό της Αγίας Φωτεινής και κάνοντας τάμα: « Παναγία μου, βοήθα με να σώσω το εικόνισμά Σου, που βρίσκεται στο Ναό σου και αν φτάσω ζωντανή στην Ελλάδα, θα το παραδώσω στην Εκκλησιά». Έτσι και έγινε. Θησαυρός για μας, τόνισε ο Σεβασμιώτατος, το ιερόν της Παναγίας μας εικόνισμα, το οποίο φυλάσσεται εντός του ιερού Βήματος, της Αγίας Φωτεινής Πατρών και τίθεται εις προσκύνησιν κατά τους εορτασμούς της μνήμης των Αγίων και Μαρτύρων της Μικρασίας.

Απαραίτητη, εθεώρησε την αναφορά, ο Ιεράρχης, στην αγία μορφή και προσωπικότητα του Οσίου και Θεοφόρου πατρός ημών Γερβασίου του εν Πάτραις, ο οποίος, τότε, στάθηκε ο στοργικός πατέρας των πονεμένων προσφύγων, 7.000 και πλέον που έφθασαν στην πόλη μας. Ήτο ο αγαπημένος «Παππούλης» των δυστυχισμένων παιδιών της Ελλάδος, των Μικρασιατών προσφύγων. Έκλαψε και πόνεσε μαζί τους, τους έδωσε, ξεσηκώνοντας τον Πατραϊκό Λαό σε πανστρατιά αγάπης, εκτός από την υλική τροφή και πνευματικόν επιστηριγμό. Λειτουργούσε γι' αυτούς, εξομολογούσε, έκανε νυχτερινά Σχολεία για τα παιδιά τους, Σχολές για να μαθαίνουν οι προσφυγοπούλες τέχνες και να μη τις εκμεταλλεύεται ο καθείς για ένα κομμάτι ψωμί.

Σημειωτέον ότι η Εκκλησία των Πατρών στάθηκε αρωγός στους Πρόσφυγες, δίδοντάς τους γη, κάτω από την Ιερά Μονή της Παναγίας Γηροκομητίσσης, η οποία έκταση ανήκε στο Μοναστήρι, προκειμένου να κτίσουν τα σπίτια τους.

Σήμερα η Αποστολική Εκκλησία των Πατρών, καυχάται εν Κυρίω για τους Απογόνους των ηρωικών Προσφύγων, τους αγκαλιάζει με στοργή και πατρική αγάπη, χαίρεται για την πρόοδό τους και επαινεί την αφοσίωσή τους στα ζώπυρα της Πατρίδος μας.

«Κρατείστε στην καρδιά σας, κρατείστε βαθειά στην ψυχή σας, αυτή την ιερά παρακαταθήκη και παραδώστε την ιερά σκυτάλη, στα παιδιά σας, ώστε και οι μνήμες ζωντανές να διατηρηθούν και η διαχρονικότητα του Γένους μας να φθάση έως της συντελείας του αιώνας».

Μετά την Θεία Λειτουργία, σχηματίστηκε λιτανευτική πομπή η οποία με την ιερά Εικόνα της Παναγίας της Σμυρνιάς, κατευθύνθηκε στην Πλατεία των Προσφύγων, όπου δεσπόζει ο Ανδριάς του Αγίου Εθνοϊερομάρτυρος Χρυσοστόμου Σμύρνης. Εκεί ανεπέμφθη δέσεις, έγινε σύντομη ομιλία από Εκπρόσωπο των Απογόνων των ηρωικών Μικρασιατών Προσφύγων και κατετέθησαν στέφανοι.

